

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/98/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8610205877
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8610205877.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobkyne D. N., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, XXX XX O., zastúpenej splnomocneným zástupcom B. N., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, XXX XX O., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného In Medias Res, s.r.o., Františkánska 22, 917 01 Trnava, IČO: 36 863 351, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 817,35 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 817,35 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 30.10.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni n e p r i z n á v a náhradu trov konania a žalovaný n e m á právo na ich náhradu.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 354,16 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, VS: 33211 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 109 eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1 817,35 eura s prísl.

Svoju žalobu odôvodnila tým, že predmetná suma predstavuje rozdiel medzi sumou 3 838,55 eura a sumou 2 021,18 eura. Ide o úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a napriek tomu ich žalobkyňa žalovanému zaplatila.

2 5C/98/2010

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 4C/113/2014-118 zo dňa 26.3.2015. Súd sa v tomto rozsudku zaoberal predovšetkým nie len skutkovou, ale aj právnou stránkou zmluvy o revolvingovom úvere a v tejto súvislosti uviedol: „Preverením zmluvy o úvere bolo zistené, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t. j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ, alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v 3. časti Obchodného zákonníka na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku.“ Skutočnosť,

že žalovaný pri uzatvorení zmluvy o úvere mal postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. nemá za následok, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka, to bol ods. 2 na str. 9, násl. na str. 10 ods. 2 súd rovnako považuje za potrebné uviesť, že znenie ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné od ktorých by nebolo možné odchyliť sa v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarca počítal len s kogentnosťou spotrebiteľských zmlúv a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka možno dospieť k logickým výkladom ust. Obchodného zákonníka napr. § 369 ods. 1 tretia veta. S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí vydaným pod sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.3.2013 uviedol skutočnosti uvedené na str. 10 ods. 3, ktoré bližšie nešpecifikoval. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ust. Obchodného zákonníka spolu s ust. § 52 - § 60 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 258/2001 Z.z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije iba na vyplňovanie v prípadných medzerách v zákone, t. j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník, alebo dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka neupravujú. K samotnej otázke, ktorá bola tak isto namietaná v tomto konaní a to sa týka RPMN ako je žiadaná v zmysle § 4 ods. 1 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. táto nemohla byť uvedená pri uzatvorení zmluvy, pretože jej výška závisí od čerpania predmetného úveru zo strany žalovaného. Súd v tejto súvislosti poukázal na § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27.1.2011, t. j. rozsudok ktorý predložil žalovaný. Súd sa tu dokonca vyjadril aj k dĺžke trvania zmluvy, resp. ku konečnému dátumu splatnosti. Vzhľadom na to, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, dĺžka jej trvania od žalovaného a pri jej uzavretí nie je možné jej rozsah a periodicitu čerpania úveru žalovaným. Nie je preto možné určiť konečnú splatnosť v zmysle § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. a bolo by teda nelogické od neho splnenie tejto podmienky požadovať. Navyše podmienku stanovenú v § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z., a to je v podstate asi kameňom úrazu v tomto konaní čo sa týka ročnej úrokovej sadzby. K tomuto takisto po dôkladnom preštudovaní zmlúv žalovaného uviedol: Súd uvedenie ročnej úrokovej sadzby zmluvy navrhovateľ splnil s poukazom na odstavec 4 hlavy 8 úverových podmienok s odkazom na sadzobník poplatkov, ktorý bol prílohou metodického príručky zaslanej odporcovi spolu s úverovou kartou, úroky ku dňu poskytnutia revolvingového úveru predstavovali obdobne ako v tomto prípade 2,21 % mesačne. Súd tak isto sa vyjadril k skutočnosti, že ku dňu podpisu predmetnej zmluvy, ale v tomto konaní táto zmluva bola dokonca v roku 2001, žiadna judikatúra súdov a ani právna norma nestanovovala formálne veľkosť písma použitého v zmluvách. Jediné ustanovenie, ktoré sa na veľkosť písma vzťahuje a vzťahovalo je ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde je uvedené, že právny

úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, v opačnom prípade je neplatný. Preskúmaním predmetnej zmluvy a dá sa to analogicky stiahnuť aj na predmetnú zmluvu je potrebné konštatovať, že aj keď sú niektoré časti uvedené menším formátom písma nemení to nič na ich platnosti, pretože aj časti uvedené menším formátom písma sú stále čitateľné a teda zrozumiteľné a žiadnym výkladom, či už zákonným, alebo voľnou úvahou súdu možno dospieť k ich nezrozumiteľnosti. Posledný odkaz na predmetné rozhodnutie je na str. 12 a pokračuje na str. 13. Konkrétne v texte zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky žalobcu uvedené na rube zmluvy a na samostatnom liste. Zmluva je teda celistvá a bola uzatvorená v riadnej písomnej forme tak, ako predpisuje zákon č. 258/2001 Z.z. Žalobkyňa v tomto konaní analogicky potvrdila, že bola so znením úverových podmienok oboznámená a prejavila súhlas byť nimi viazaná, dokonca ich samotné podpísala. Podstatné náležitosti tejto úverovej zmluvy uvedené v úverových podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobkyňa pri podpise s nimi bola oboznámená a podpísala tieto úverové podmienky. V čase podpisu predmetnej zmluvy v tomto konaní o úvere žiadne ustanovenie zákona neprikazovalo, aby náležitosti poskytnutého úveru boli uvedené na rovnakej strane zmluvy, napr. ako podpis žalovaného. Jedinú podmienku, ktorú možno na podobne koncipované zmluvy klásť je, aby zmluva bola celistvá a aby nemohlo dôjsť k zámene úverových podmienok, čo v tomto prípade dôjsť nemôže. V tomto smere už teda len záverom poukážem na ust. § 273 Obchodného zákonníka, ktorý výslovne umožňuje, aby časť obsahu zmluvy bola určená aj odkazom na Obchodné podmienky, ktoré sú zmluvným stranám známe, alebo k návrhu pripojené. Zákon neurčuje výslovne, ktorú časť zmluvy možno takto určiť. Úzus slovenských súdov, ktorý sa vykonal v tom smere, že začali posudzovať zmluvu tak, že zmluvou je len prvá strana je absolútne nepodložená a nemá žiadnu relevantnú oporu. Žalovaný v tomto konaní

si uplatňoval počas trvania zmluvy aj nárok na zaplatenie úrokov vo výške 26,52 % ročne z istiny a ako je aj uvedené v predmetnom rozhodnutí v zmysle úverových podmienok s poukazom na sadzobník žalovaného a teda úverové zmluvné podmienky, ktorých prílohou bol tento sadzobník bol poskytnutý úver úročený pevnou sadzbou vo výške 2,21 % mesačne. Z vykonaného dokazovania aj žalovaný v tomto konaní podľa jeho názoru aj je objektívne preukázané, že úroky, ktoré boli dohodnuté medzi zmluvnými stranami mali oporu v ust. § 497, 502 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj v predložených súvisiacich dokumentoch. Toto bolo bližšie konkretizovanie tých ostatných častí, ktoré sú sporné v tomto konaní a ktoré žalobkyňa sporuje. Mal za to, že treba vychádzať pri posudzovaní nároku žalobkyne vo veci bezdôvodného obohatenia výslovne zo zákonnej úpravy a nie s ohľadom na prípadne ustálenú rozhodovaciu prax rôznych súdov na Slovensku, ktorá je kontraverzná. Čo sa týka námietky premlčania, k tomu uviedol, že podľa názoru žalovaného žalobkyňa počas celého dokazovania pred prvostupňovým súdom až do vydania prvého rozsudku argumentovala, že sa dozvedela a vyplýva to aj z viacerých vyjadrení o bezdôvodnom obohatení dňa 15.9.2010. Následne dátum 12.3.2009 prevzala aj v spojitosti s vyjadrením zo dňa 17.3.2016 z odôvodnenia krajského súdu, ktorý nemôže nahrádzať prejav žalobkyne o skutočnom momente, kedy sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka 10 - ročnej premlčacej doby mal za to, že treba nespochybniteľne v každom konaní preukázať úmysel, či už priamy, alebo nepriamy.

Vedľajší účastník súhlasil so žalobou. Zdôraznil tú skutočnosť, že úverová zmluva neobsahuje žiadnu úrokovú sadzbu úveru, čo v spojitosti s bodom 28 úverovej zmluvy na jej prvej strane, kde sa v bode 28 tejto úverovej zmluvy konštatuje odchýlka od základnej úrokovej sadzby, ktorá je 0 %, z čoho vyplýva, že úroky by boli 0. Ak zákon požaduje

4

5C/98/2010

uvádzať v zmluve výšku úrokovej sadzby, tá výška úrokovej sadzby musí byť uvedená v %, lebo je treba vychádzať z účelu, na aký zákon požaduje uvedenie úrokovej sadzby. Táto požiadavka je zvlášť zvýraznená v prípadoch, kde je problematické uviesť RPMN, ako je to pri revolvingových úveroch. Práve uvedenie úrokovej sadzby dáva možnosť spotrebiteľovi porovnať ponúkaný produkt s inými produktmi a tým urobiť kvalifikované rozhodnutie, či úver chce alebo nechce. Keďže v tejto úverovej zmluve nie je uvedené ani RPMN, ani úroková sadzba na začiatku poskytovania úveru, ide podľa jeho názoru o porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa z dôsledkov, že takýto úver zo zákona je bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 účinného k 1.10.2001, že od spotrebiteľa nie je možné požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho, aj keď žalobkyňa sa už nedomáha určenia neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok, poukázal na to, že podľa jeho názoru úverové podmienky žalobkyne vzhľadom na veľkosť písma a celkovú štruktúru textu predstavujú nezrozumiteľný a neurčitý právny úkon, a preto sú už aj podľa klasickej civilistiky tieto ustanovenia neplatné. Vedľajšiemu účastníkovi sa za pomoci lupy a dvojhodinového štúdia podarilo prečítať uvedené úverové podmienky a konštatuje, že sú prešpikované neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak je jeho názor správny, tak ide o podmienky, ktoré sú absolútne neplatné a vzhľadom na ich množstvo takisto spôsobujú neplatnosť celej úverovej zmluvy. Tieto úvahy sú úvahami navyše, pretože podľa jeho názoru pre žalobkyňu nie je rozhodné, či jej bude vydané bezdôvodné obohatenie, pretože celá úverová zmluva je neplatná alebo preto, že podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže od nej žalovaný požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú v zmluve uvedené.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou zo dňa 1.12.2011, úverovými podmienkami žalovaného, výzvou žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 11.10.2010, prehľadom splátok žalovaného ku dňu 12.3.2009, výzvou žalovaného zo dňa 21.10.2010, sadzobníkom poplatkov a odmien žalovaného, listom žalovaného zo dňa 12.3.2009, metodickou príručkou, ktorej obsahom je sadzobník poplatkov a úrokov žalovaného a zistil tento skutkový stav:

Z úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru o vydaní a používaní platobnej karty YES zo dňa 1.12.2001 je zrejmé, že žalovaný poskytol žalobkyňi úver v sume 829,85 eura (25 000 Sk) s tým, že výška mesačnej splátky bola dohodnutá v sume 33,19 eura (1 000 Sk).

Z bodu 28 úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES zo dňa 10.12.2001 je zrejmé, že odchýlka od základnej úrokovej sadzby je 0 %.

Z prehľadu platieb žalobkyne (č. I. 69 spisu) vplynulo, že bolo čerpaných 2 021,18 eura a uhradené splátky boli v sume 3 838,55 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

5

5C/98/2010

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že úverová zmluva neobsahuje žiadnu úrokovú sadzbu úveru. Ak zákon vyžaduje uvádzať v zmluve výšku úrokovej sadzby, tak výška úrokovej sadzby musí byť uvedená v %, lebo je treba vychádzať z účelu, na aký zákon požaduje uvedenie úrokovej sadzby. Táto požiadavka je zvlášť zvyraznená v prípadoch, kde je problematické uviesť RPMN, ako je to pri revolvingových úveroch. Práve uvedenie úrokovej sadzby dáva možnosť spotrebiteľovi porovnať ponúkaný produkt s inými produktmi a tým urobiť kvalifikované rozhodnutie, či úver chce alebo nechce. Keďže v tejto úverovej zmluve nie je uvedené ani RPMN, ani úroková sadzba na začiatku poskytovania úveru, ide o porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, čo má za následok, že takýto úver je zo zákona bezúročný a bez poplatkov. Na strane žalovaného teda vzniklo bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje rozdiel medzi sumou 3 838,55 eura a sumou 2 021,18 eura. Tento rozdiel v sume 1 817,35 eura sú úroky a poplatky, ktoré žalobkyňa nemala zaplatiť žalovanému. Žalovaný túto sumu žalobkyňi doposiaľ nezaplatil. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka istiny, žalobe vyhovel.

Súd nepovažoval za potrebné uskutočniť výsluch žalobkyne, ako to navrhoval právny zástupca žalovaného, pretože takýto výsluch nie je potrebný vzhľadom na to, že súd vychádzal z listinných dôkazov. Z uvedeného dôvodu súd jeho návrh na doplnenie dokazovania zamietol (§ 120 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

6

5C/98/2010

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobkyňa požiadala žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 11.1.2010, ktorý bol žalovanému doručený dňa 14.10.2010. Lehota 15 dní na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 29.10.2010. Žalovaný svoj dlh žalobkyni doposiaľ nezaplatil, a preto je od 30.10.2010 v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky, žalobe vyhovel.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Čo sa týka námietky premlčania zo strany žalovaného, je potrebné poukázať na alternatívu dohodnutej lehoty 10 rokov, ktorá je obsiahnutá v hlave 7, § 4 úverových podmienok žalovaného. Žaloba bola podaná na súd dňa 27.10.2010. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 10.12.2001. Vzhľadom na to, že dohodnutá 10-ročná premlčacia lehota je v prospech spotrebiteľa, súd dospel k záveru, že k premlčaniu nároku žalobkyne nedošlo (§ 879f ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka).

O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech, žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovaný ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

O trovách konania medzi žalovaným a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mal plný úspech vedľajší účastník. Súd vychádzal z hodnoty sporu v sume 1 817,35 eura. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 18.5.2011 v sume 81,33 eura, účasť na pojednávaní dňa 30.11.2011 v sume 81,33 eura, účasť na pojednávaní dňa 9.12.2011 (nemeritórny) v sume 20,33 eura, účasť na pojednávaní dňa 17.2.2016 v sume 81,33 eura, k tomu patrí 3 x režijný paušál po 7,41 eura, 1 x po 8,58 eura a

7

5C/98/2010

20 % DPH v sume 59,03 eura (§ 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1 písm. a), c), ods. 5 písm. b), po 1.1.2014 § 13a ods. 1 písm. d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 354,16 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalovaného vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť poplatok v sume 109 eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 6. apríla 2016